

**Міністерство охорони здоров'я України
Харківський національний медичний університет
Кафедра філософії та суспільних наук**

**«Гендер. Екологія. Здоров'я». До 75-річчя
видання книги «Друга стаття» (1949) Сімони
де Бовуар**

*Матеріали
VIII Міжнародної міждисциплінарної науково-
практичної конференції, м. Харків, 24–25 жовтня 2025 р.*

Харків 2025

**Ministry of Health of Ukraine
Kharkiv National Medical University
Department of Philosophy and Social Sciences**

**Gender. Ecology. Health. To the 75th anniversary of the
publication of the book “The Second Sex” (1949) by
Simone de Beauvoir**

*Proceedings of the VIII International Interdisciplinary Scientific
and Practical Conference, Kharkiv, October 24–25, 2025*

Kharkiv 2025

ББЛ 60.542.21
УДК 314.334.43
Г 34

Друкується за рішенням вченої ради
Харківського національного медичного університету.
Протокол № 16 від 27.11.2025 р.

Редакційна колегія:

Наконечна Оксана Анатоліївна, докторка медичних наук, професорка
Карпенко Катерина Іванівна, докторка філософських наук, професорка
Абашнік Володимир Олексійович, доктор філософських наук, професор

Г3 Гендер. Екологія. Здоров'я. До 75-річчя видання книги «Друга стать» (1949) Сімони де Бовуар: матеріали VIII Міжнародної міждисциплінарної науково-практичної конференції (м. Харків, 24–25 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: О. А. Наконечна, К. І. Карпенко, В. О. Абашнік. Харків: ХНМУ, 2025. 223 с.

UDC 314.334.43

LBC 60.542.21

G34

Published by the decision of the Academic Council of
Kharkiv National Medical University.
Protocol # 16 of November 27, 2025

G 3 Gender. Ecology. Health. To the 75th anniversary of the publication of the book “The Second Sex” (1949) by Simone de Beauvoir: Proceedings of the VIII International Interdisciplinary Scientific and Practical Conference (Kharkiv, October 24–25, 2025) / editor. col.: O. A. Nakonechna, K. I. Karpenko, V. O. Abashnik. Kharkiv: KhNMU, 2025. 226 p.

Збірка репрезентує результати наукових зусиль молодих науковців та спеціалістів у галузі гендерних досліджень, екології, медицини, філософії, соціології, історії з навчальних закладів України, а також вчених із зарубіжних країн, зокрема, з Австрії, Франції, Італії, Великої Британії, Німеччини, США, Іспанії. Доповіді присвячені різним аспектам питань гендеру, екології та здоров'я. Окрема секція доповідей висвітлює студентські дослідження. Для науковців, викладачів, аспірантів та всіх зацікавлених.

©Автори, 2025

List of references

1. Orphanet: Iatrogenic botulism. URL: <https://www.orpha.net/en/disease/detail/254509>
2. World Health Organization. Iatrogenic Botulism – European Region: Disease Outbreak News, 24 March 2023. URL: <https://www.who.int/emergencies/disease-outbreak-news/item/2023-DON450>
3. Goerttler T., Dorner M. B., van der Linden C. et al. A large travel-associated outbreak of iatrogenic botulism in four European countries following intragastric botulinum neurotoxin injections for weight reduction, Türkiye, February to March 2023. Euro Surveill. 2023. Vol. 28, No. 23. P. 2300281. DOI: <https://doi.org/10.2807/1560-7917.ES.2023.28.23.2300281>
4. Centers for Disease Control and Prevention. Health Alert Network (HAN) 00507: Adverse Effects Linked to Counterfeit or Mishandled Botulinum Toxin Injections, April 2024. URL: <https://www.cdc.gov/han/2024/han00507.html>
5. Thomas C. M., Collier S., Connors E. et al. Notes from the Field: Illnesses After Administration of Presumed Counterfeit Botulinum Toxin in Nonmedical Settings — Tennessee and New York City, March 2024. Morbidity and Mortality Weekly Report. 2024. Vol. 73. P. 619–621. DOI: <http://dx.doi.org/10.15585/mmwr.mm7327a4>
6. Shcho take botulizm ta yak vid noho zakhystytys [What is botulism and how to protect yourself from it] [Electronic resource]. Zaporizhzhia Regional Center for Disease Control and Prevention of the Ministry of Health of Ukraine. 2025. URL: <https://zp.cdc.gov.ua/news/shho-take-botulizm-ta-yak-vid-nogo-zahystytys/>

ПРОФЕСІЙНЕ ВИГОРАННЯ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА У ЖІНОК СУСПІЛЬНО ВАЖЛИВИХ ПРОФЕСІЯХ

Завгородній Ігор Володимирович, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри гігієни та екології,

Літовченко Олена Леонідівна, доцентка, доцентка кафедри гігієни та екології,
Лисак Марина Сергіївна, асистентка кафедри гігієни та екології,

Коваль Софія Вадимівна, здобувачка, лаборантка кафедри гігієни та екології
(Харківський національний медичний університет м. Харків, Україна)

Вступ. Вигорання – це синдром, який розглядається як наслідок хронічного стресу на робочому місці, який не вдалося успішно подолати. Він характеризується трьома аспектами: відчуттям виснаження енергії або втоми, збільшенням емоційної дистанції від роботи або відчуттям негативізму чи цинізму стосовно своєї роботи та зниженням професійної ефективності [1, с. 1]. Наслідками професійного вигорання часто відмічаються втома, порушення сну, ризик захворювань серцево-судинної системи, підвищена можливість гіпертонії та інші соматичні скарги, що

безпосередньо впливає на якість виконання робочих обов'язків та загального самопочуття [2, с. 4–5].

Питання професійного вигорання, як фактору хронічного стресу в умовах роботи, завжди було важливим чинником розвитку виснаження, когнітивної втоми, порушеннями сну та спустошення [3, с. 3]. При аналізі цього патологічного явища саме у жінок варто звертати увагу на головні гендерні особливості умов та обставин праці. Найголовнішою відмінністю є поєднання жінками професійних зобов'язань з домашніми обов'язками, що створює феномен – «подвійна зміна» [4, с. 775]. Цей та інші фактори збільшують загальне навантаження на ментальне та фізичне здоров'я жінок.

Нині наукові дослідження демонструють, що жінки, з такими ж самими робочими навантаженнями як і чоловіки, частіше схильні до проявів професійного вигорання [5, с. 10–14; 6, с. 1]. Дана несприятлива тенденція не обходить і медичну сферу. Такі результати пов'язують з тим, що жінки-лікарі зазвичай мають більший обсяг роботи, витрачають більше часу на ведення електронних медичних карт і на кожного пацієнта. Жінки-лікарі також отримують менше ресурсів і повідомляють про менший контроль над своїм робочим навантаженням і графіком [7, с. 131–133]. Крім цього, з високим рівнем професійного вигорання стикаються і жінки-вихователі, що асоціюється з виникненням емоційного виснаження на фоні роботи з дітьми, обмеженості часу на виконання завдань та стрес-копінгу [8, с. 3–4].

Мета. Визначити рівень та характерні прояви професійного вигорання серед жінок, які працюють у сфері охорони здоров'я та дошкільної освіти.

Матеріали та методи дослідження. Дослідження мало поперечний (перехресний) дизайн і проводилося у 2021 році, на тлі пандемії COVID-19, що значно посилило емоційне навантаження на жінок у доглядових професіях. Участь у дослідженні взяли 191 респондентки: 107 виховательок та 83 медичних працівниць. Вибірка формувалась на основі добровільної участі, анонімності та наданої інформованої згоди.

Для збору даних застосовувався стандартизований психодіагностичний інструмент – Maslach Burnout Inventory – General Survey (MBI-GS), що складається з 16 тверджень, які оцінюють частоту проявів вигорання у професійній діяльності [9, с. 397–422]. Запитання згруповані у три шкали: «Емоційне виснаження», «Цинізм (деперсоналізація)» та «Професійна ефективність», кожна з яких класифікується за рівнем вираженості (низький, середній, високий). Для комплексної оцінки також використовувалась класифікація Kalimo та співавторів (2003) [11]. Статистичне опрацювання здійснювалось у програмі SPSS v.26.0. Для вивчення зв'язків між рівнем вигорання та тривалістю професійної діяльності застосовувався коефіцієнт кореляції Спірмена (ρ).

Результати. Середній професійний стаж серед усіх учасниць дослідження становив $19,83 \pm 0,96$ року, з коливанням від менше одного року до 52 років. Аналіз показників професійного вигорання серед жінок, які працюють у соціальному

секторі, засвідчив значну різноманітність у рівнях вираженості трьох основних складових синдрому.

Зокрема, за шкалою емоційного виснаження високий рівень продемонстрували 28,3% респонденток, що вказує на істотне перевантаження та втрату енергії у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Ще 18,3% мали середній рівень, тоді як понад половина опитаних (53,4%) продемонстрували низький рівень емоційного виснаження, що може свідчити про кращу адаптацію до стресових чинників або про наявність внутрішніх ресурсів для підтримання емоційної рівноваги.

За результатами оцінки за шкалою цинізму, 23,0% жінок мали високий рівень цього показника, 29,3% — середній, тоді як майже половина респонденток (47,6%) продемонстрували низький рівень цинізму. Це свідчить про те, що у значній частини учасниць зберігається мотивація до роботи та відчуття професійної приналежності.

Найвищі результати спостерігались за шкалою професійної ефективності: 63,9% опитаних продемонстрували високий рівень, що вказує на стійке відчуття власної компетентності й результативності в роботі. Водночас у 23,6% жінок зафіксовано низький рівень професійної ефективності (ознаки редуції досягнень), а 12,6% мали середні показники.

Згідно з класифікацією Kalimo et al. (2003), у 46,1% опитаних жінок виявлено окремі симптоми професійного вигорання, а у 4,2% зафіксовано підвищений ризик його розвитку. Водночас у 49,7% респонденток ознаки вигорання не спостерігались.

Проведений кореляційний аналіз не виявив статистично значущого зв'язку між тривалістю професійної діяльності та рівнем емоційного вигорання за основними шкалами. Це відповідає даним інших досліджень, які свідчать, що на формування вигорання впливають не стільки роки роботи, скільки сукупність особистісних, соціальних та психоемоційних чинників. Додатковою умовою розвитку професійного виснаження також буде поставати конфлікт «робота – сім'я». Його концепція полягає в тому, що вимоги роботи вступають у суперечність із сімейними обов'язками, створюючи хронічну нестачу часу, енергії та психологічних ресурсів для підтримання балансу між обома сферами життя [12]. Для жінок в контексті «подвійної зміни», яка також згадувалась раніше, це несе підвищений ризик депресивних симптомів, психологічного дистресу, емоційне перевантаження – всі перераховані фактори виступають фоновими чинниками для розвитку вигорання [6, с. 12].

Висновок. Отримані дані показують, що близько третини жінок у доглядових професіях мають підвищений рівень емоційного виснаження і цинізму, в той час як більшість респонденток зберігає внутрішнє відчуття ефективності. Кореляційний аналіз не виявив істотного зв'язку між тривалістю роботи та рівнем вигорання, що підтверджує багатфакторність розглянутого синдрому.

Окрім цього, визнаємо важливим питання профілактики професійного вигорання, яке має передбачати не лише дотримання трудових стандартів, а й впровадження комплексних заходів підтримки, адаптованих до специфіки професії, індивідуальних та гендерних особливостей працівниць.

Перспективи майбутніх досліджень вбачаємо у використанні більш обширного аналізу з урахуванням факторів балансу робота-життя, рівня професійної вмотивованості, особливості графіку та кількості робочих годин, а також рівень визнання праці з боку керівництва та колег.

Список використаних джерел

1. WHO. (2019). Burn-out an “occupational phenomenon”: International Classification of Diseases. *World Health Organization*. <https://www.who.int/news/item/28-05-2019-burn-out-an-occupational-phenomenon-international-classification-of-diseases>
2. Gaspar, T., et al. (2024). Burnout as a multidimensional phenomenon: How can individual and organizational variables explain exhaustion? *Journal of Public Health*. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10389-024-02223-0>
3. Khammissa, R. A. G., Nemitandani, S., Feller, G., Lemmer, J., & Feller, L. (2022). Burnout phenomenon: Neurophysiological factors, clinical features, and aspects of management. *Medical Principles and Practice*, 50(9) doi: [10.1177/03000605221106428](https://doi.org/10.1177/03000605221106428)
4. Ervin, J., et al. (2022). Gender differences in the association between unpaid labour and mental health in employed adults: A systematic review. *The Lancet Regional Health – Europe*, 18, 100389. [https://doi.org/10.1016/S2468-2667\(22\)00160-8](https://doi.org/10.1016/S2468-2667(22)00160-8)
5. Artz, B., Kaya, I., & Kaya, O. (2021). Gender role perspectives and job burnout. *Review of Economics of the Household*, 20(2), 447–470. doi: [10.1007/s11150-021-09579-2](https://doi.org/10.1007/s11150-021-09579-2)
6. Darius, S., Kuhrmeier, M., Lysak, M., Zavgorodnii, I., & Böckelmann, I. (2024). Burnout risk among German and Ukrainian kindergarten teachers depending on individual stress coping strategies. *Ukrainian Journal of Occupational Health*, 20(3), 193–204. <https://doi.org/10.33573/ujoh2024.03.193>
7. Lyubarova, R., Salman, L., & Rittenberg, E. (2023). Gender differences in physician burnout: Driving factors and potential solutions. *The Permanente Journal*, 27(2), 130–136. doi: [10.7812/TPP/23.023](https://doi.org/10.7812/TPP/23.023)
8. Ishibashi, S., Tokunaga, A., Shirabe, S., Yoshida, Y., Imamura, A., Takahashi, K., Kawano, K., Iwanaga, R., & Tanaka, G. (2022). Burnout among kindergarten teachers and associated factors. *Medicine*, 101(38), e30786. <https://doi.org/10.1097/MD.00000000000030786>
9. Maslach, C., Jackson, S. E., & Leiter, M. P. (1996). *Maslach Burnout Inventory Manual*(3rd ed.). Consulting Psychologists Press.
10. Maslach, C., Schaufeli, W. B., & Leiter, M. P. (2001). Job burnout. *Annual Review of Psychology*, 52, 397–422. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.397>

11. Kalimo, R., Pahkin, K., Mutanen, P., & Topipinen-Tanner, S. (2003). Staying well or burning out at work: Work characteristics and personal resources as long-term predictors. *Work & Stress*, 17(2), 109–122.
12. Chaves-Montero, A., Blanco-Miguel, P., & Ríos-Vizcaíno, B. (2025). Analysis of the predictors and consequential factors of emotional exhaustion among social workers: A systematic review. *Healthcare*, 13(5), 552. <https://doi.org/10.3390/healthcare13050552>

ЕКОЛОГІЧНА КАТАСТРОФА ВІЙНИ: ЗАБРУДНЕННЯ ДОВКІЛЛЯ ТА ЗАГРОЗИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Сирова Ганна Олегівна, докторка фармацевтичних наук, професорка, завідувачка кафедри медичної та біоорганічної хімії,

Чаленко Наталія Миколаївна, кандидатка фармацевтичних наук, старша викладачка кафедри медичної та біоорганічної хімії,

Козуб Світлана Миколаївна, кандидатка технічних наук, доцентка кафедри медичної та біоорганічної хімії (Харківський національний медичний університет м. Харків, Україна)

Збройні конфлікти сучасності мають не лише соціальні, політичні та економічні наслідки, а й глибокий негативний вплив на довкілля. Екологічний аспект війни часто залишається поза межами публічного обговорення, хоча його наслідки можуть бути довготривалими та незворотними.

Особливо актуальним є вивчення екологічних загроз в умовах *російсько-української війни*, яка розпочалася в лютому 2014 року як агресія РФ проти суверенітету й територіальної цілісності України. Упродовж російсько-української війни, особливо в період повномасштабного вторгнення з лютого 2022 року, зафіксовано численні випадки застосування російськими військами боєприпасів, споряджених отруйними (токсичними) хімічними речовинами. У багатьох випадках мали місце ураження українських військовослужбовців і цивільного населення речовинами подразнювальної, задушливої та летальної дії.

Ці випадки можуть свідчити про систематичне порушення міжнародного гуманітарного права, зокрема Конвенції про заборону хімічної зброї. У грудні 2023 року було зафіксовано застосування нових аерозольних гранат РГ-Во (виробництва 2023 року), споряджених речовиною подразнювальної дії CN.

Аерозольна форма забезпечує локальне розповсюдження подразнювального агента в зоні ураження; такі гранати призначені для швидкого створення високої концентрації аерозолу на обмеженій території.

Речовина CN має міжнародну назву phenacylchloride або o-chloroacetophenone, за хімічною класифікацією відноситься до подразнювальних (сльозогінних) агентів–лакриматорів, відомих як «teargas», заборонених Конвенцією про хімічну зброю.

Зміст

Content

Програма VIII Міжнародної міждисциплінарної науково-практичної конференції / Program of the VIII International Interdisciplinary Scientific and Practical Conference	4
Пленарні та секційні доповіді / Plenary and sectional reports	
Наконечна О. А. ВІТАЛЬНЕ СЛОВО	21
Piccolo, Pina. WOMEN'S IMAGINATION AGAINST ECOCIDE: THE INDESTRUCTIBLE PORCELAIN OF POETRY AND IMAGE IN THE WORK OF CONTEMPORARY UKRAINIAN POETS AND FILMMAKERS	23
Бойченко М. І. ЖИТТЯ СІМОНІ ДЕ БОВУАР ЯК ЕКСПЕРИМЕНТ: ДОСВІД СПІВІСНУВАННЯ ТАЛАНОВИТИХ ОСОБИСТОСТЕЙ	40
Утюж І. Г. ФЕМІНІЗАЦІЯ ЯК СОЦІАЛЬНА МЕТОДОЛОГІЯ: ВІД ЕКЗИСТЕНЦІЙНОГО АНАЛІЗУ СІМОНІ ДЕ БОВУАР ДО ПЕРФОРМАТИВНОСТІ ДЖУДІТ БАТЛЕР⁴⁸	44
Бойко А. І. ВИКЛИКИ ДЛЯ ФІЛОСОФІЇ В СУЧАСНОМУ СВІТІ: ВІД ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДО КРИЗИ РАЦІОНАЛЬНОСТІ	47
Havlin T. REBUILDING NATURE, RESTORING STRENGTH: ENVIRONMENTAL RECOVERY AND RESILIENCE IN UKRAINE	50
Опарін О. А. ЖІНКА В ЕПОХУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ: МЕДИКО-ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ	56
Nekrasova N. O. PSYCHOTHERAPEUTIC SUPPORT FOR WOMEN EXPERIENCING WAR. FROM IDENTITY CRISIS TO GROWTH	57
Карпенко К. І. ЕКЗИСТЕНЦІАЛІЗМ СІМОНІ ДЕ БОВУАР ЯК ФІЛОСОФСЬКИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ РОЗРОБКИ ТЕОРІЇ ФЕМІНІЗМУ	59
Голубович І. В., Тихомірова Ф. А. ГЕНДЕРНА ПРОБЛЕМАТИКА В ЕКОЛОГІЇ: ФЕМІЦИД, УРБІЦИД ТА ЕКОЦИД У КОНТЕКСТІ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	61
Райт Р. ЩО ТАКЕ ІСТОРІЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА?	65

Pin I. V. <i>SIMONE DE BEAUVOIR AND THE GENDERED NATURE OF TALKING TO ONESELF: A CORPUS-BASED APPROACH</i>	68
Гужва А. А. <i>ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ЯК ШАНС ДЛЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ</i>	73
Сирова Г. О., Лапшин В. В., Чаленко Н. М., Козуб С. М. <i>ХІМІКО-МЕДИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМ ЕКОЛОГІЇ ПІД ЧАС ВІЙНИ</i>	76
Yeryomenko G., Bezditko T. <i>GENDER-RELATED PECULIARITIES IN THE PERCEPTION OF PATIENT CARE IN COPD PATIENTS</i>	77
Горецька А., Завгородня Н. І. <i>ГЕНДЕРНО ЧУТЛИВИЙ ПІДХІД ДО РЕАБІЛІТАЦІЇ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ</i>	79
Бухенау Ш. <i>ЛЮДСЬКА ГІДНІСТЬ В ЕПОХУ ПРОСВІТНИЦТВА</i>	82
Бережна А. В., Чумаченко Т. О. <i>ВПЛИВ ДОВКІЛЛЯ НА АНТИМІКРОБНУ РЕЗИСТЕНТНІСТЬ ЗБУДНИКІВ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ: ОГЛЯД ПРОБЛЕМИ</i>	85
Куцепал С. В. <i>КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	88
Сухарєва Л. П. <i>ФІЛОСОФІЯ СВОБОДИ СІМОНІ ДЕ БОВУАР ЯК ПІДРУНТЯ ІДЕЇ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ</i>	90
Сичова В. В., Литвинов М. А. <i>НЕДЕРЖАВНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ ПОСТРАЖДАЛИМ ВІД СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА ПІД ЧАС РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ</i>	92
Сиромолот Г. Ю. <i>ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ</i>	95
Shcherbyna M. <i>UNEQUAL KNOWLEDGE, UNEQUAL HEALTH: ADDRESSING GENDER GAPS IN STEMM</i>	98
Денисенко В. В. <i>ГЕНДЕРНИЙ ПІДХІД В МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ ТА ПРАКТИЦІ</i>	101
Шильман М. Є., Широков К. В. <i>(НЕ)МЕДИКАЛІЗОВАНА «ЖІНКА»</i>	104
Martynenko N. M. <i>WAR: GENDER CHALLENGES FOR UKRAINIAN SOCIETY AND PUBLIC HEALTH</i>	107
Марущенко О. А. <i>ЖІНОЧЕ ЛІДЕРСТВО У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ УКРАЇНИ: СОЦІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ БАР'ЄРІВ ТА ПЕРСПЕКТИВ</i>	109
Омельченко В. <i>АЛЛА ГОРСЬКА: ЛІДЕРКА СМИСЛІВ, МИСТКИНЯ СВОБОДИ, ЖІНКА В КРАСІ ЇЇ ПРАВДИВОЇ ПРОЯВЛЕНОСТІ</i>	112

Фесенко Г. Г. <i>ГЕНДЕРМЕЙНСТРИМІНГ ДЛЯ ВІДБУДОВИ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ: ВІЗІЇ ЩОДО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ДОСВІДУ ВІДНЯ</i>	116
Омельченко В. В. <i>ГЕНДЕРНІ ЧИННИКИ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ЖІНОК: ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ</i>	121
Алексєєнко Р. В., Рисована Л. М. <i>ГЕНДЕРНА ЧУТЛИВІСТЬ У СУЧАСНІЙ МЕДИЦИНІ</i>	124
Фідровська М. Г. <i>СУБ'ЄКТИВНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ФАКТОРИ УСПІХУ ЖІНКИ. РЕЗУЛЬТАТИ ФІЛОСОФСЬКОГО ДОСЛІДЖЕННЯ</i>	126
Романенко А. В. <i>РАДЯНСЬКА ЖІНКА ТА МОДА: КРИТИЧНИЙ АНАЛІЗ</i>	128
Абашнік У. В. <i>ГЕНДЕРНІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФЕНОМЕНУ ЖАХЛИВОГО У ЯПОНСЬКОМУ КІНО</i>	130
Жеронкін А. В. <i>ФІЛОСОФІЯ ЕМОЦІЙ ТА МЕДИЦИНА: ПЕРСПЕКТИВА ВЗАЄМОДІЇ</i>	136
Gerasymenko O. I. <i>THE INFLUENCE OF GENDER STEREOTYPES ON THE FEATURES OF ENVIRONMENTAL BEHAVIOUR</i>	138
Bohachova O. S., Strelnikova K. O., Vash O. A. <i>IATROGENIC BOTULISM IN COSMETIC INJECTION PROCEDURES: PUBLIC AWARENESS IN UKRAINE</i>	141
Завгородній І. В., Літовченко О. Л., Лисак М. С., Коваль С. В. <i>ПРОФЕСІЙНЕ ВИГОРАННЯ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА У ЖІНОК СУСПІЛЬНО ВАЖЛИВИХ ПРОФЕСІЯХ</i>	144
Сирова Г.О., Чаленко Н. М., Козуб С. М. <i>ЕКОЛОГІЧНА КАТАСТРОФА ВІЙНИ: ЗАБРУДНЕННЯ ДОВКІЛЛЯ ТА ЗАГРОЗИ ДЛЯ УКРАЇНИ</i>	148
Москвін Я. В. <i>ПАТІЯ В КОНТЕКСТІ ФІЛОСОФСЬКОГО ПІДХОДУ ДО РОЗУМІННЯ ДУШІ</i>	150
Дяченко М. С., Усенко С. Г. <i>ГЕНДЕРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МЕДИЧНОГО ПЕРСОНАЛУ</i>	152
Mishalova O. <i>PHILOSOPHY, HISTORY, AND ENVIRONMENTAL HUMANITIES: THE MAIN CHALLENGES OF THE POST-END-OF-HISTORY ERA</i>	154
Толстов І. В. <i>СОЦІО-КУЛЬТУРНА МОДЕЛЬ ПРИЗНАЧЕННЯ ЖІНКИ</i>	158
Асмут Х. <i>ФІЛОСОФІЯ ПРИРОДИ ШЕЛЛІНГА</i>	162

Дейнека В. В. <i>ЕКОЛОГІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ</i>	167
Онипченко О. І. <i>ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ ТА СЕКСИЗМ У ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ: ВИЯВЛЕННЯ ТА УПЕРЕДЖЕННЯ</i>	169
Сирова Г. А., Козуб С. М., Чаленко Н. М. <i>КАХОВСЬКА КАТАСТРОФА: ВПЛИВ НА ЕКОСИСТЕМУ</i>	171
Кривенко С. В. <i>ФУТУРОЛОГІЯ ТА РЕТРОФУТУРОЛОГІЯ В СВІТЛІ СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ</i>	173
Карпенко К. І., Бойко О. А. <i>ТЕОРІЯ МОТИВАЦІЇ АБРАХАМА МАСЛОУ ТА МЕДСЕСТРИНСТО ЯК ПРОФЕСІЯ</i>	174
Абашнік В. О. <i>ДОРОТЕЯ ХРИСТІЯНА ЕРКСЛЕБЕН (1715–1762): ОСВІТА, ФІЛОСОФІЯ ТА МЕДИЦИНА В ЕПОХУ ПРОСВІТНИЦТВА</i>	177
Студентська секція / Student section	
Denysova M. V. <i>SIMONE DE BEAUVOIR UND DIE MEDIZIN: DAS ANDERE GESCHLECHT UND DER MÄNNLICHE KÖRPER ALS STANDARD</i>	182
Акімова М. В. <i>ВПЛИВ ВІЙНИ НА ПОВЕДІНКУ ЛЮДЕЙ</i>	184
Бєлова І. О. <i>ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ СЕРЕД МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЯК ГЕНДЕРНО-НЕЗАЛЕЖНА ПРОБЛЕМА</i>	185
Бондар К. В. <i>СУЧАСНІ ГЕНДЕРНІ ПРОБЛЕМИ У МЕДИЦИНІ У США</i>	187
Бондарук Д. В. <i>ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПСИХОЛОГІЇ ТА ФІЛОСОФІЇ У СПІЛКУВАННІ З ТЯЖКОХВОРИМИ ПАЦІЄНТАМИ</i>	189
Кизим С. Є., Шелудько С. О. <i>ГЕННА ТЕРАПІЯ: МЕДИЦИНА МАЙБУТНЬОГО ЧИ ПЕРЕПИСУВАННЯ ЛЮДСЬКОЇ ПРИРОДИ?</i>	190
Краснікова А. М. <i>ВІЙНА: ЕКОЛОГІЧНІ ЗАГРОЗИ ДОВКІЛЛЮ</i>	194
Левічева А. В., Буякова А. Ю. <i>СЕРГІЙ ПЕТРОВИЧ ГРИГОР'ЄВ – ОСНОВОПОЛОЖНИК РЕНТГЕНОЛОГІЇ В УКРАЇНІ ТА ХАРКОВІ</i>	196
Масленников Д. В. <i>ВІЙНА І ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ: МЕДИЧНІ ТА СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ</i>	198
Мироненко Я. Б. <i>ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ</i>	200

Підгаєцька С. В. <i>ГЕНДЕРНА ПРОБЛЕМАТИКА В МЕДИЦИНІ. ДЕЯКІ АСПЕКТИ</i>	202
Сосницька А. С. <i>ГЕНРІХ ГАЛБАН: ВНЕСОК У РОЗВИТОК КАФЕДРИ НЕВРОЛОГІЇ ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ</i>	203
Стрельнікова К. О., Ваш О. А. <i>ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ</i>	205
Фішензон Ф. Ф. <i>РОЛЬ ЕТИЧНИХ І СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ЗДОРОВ'І СЕРЦЯ</i>	208
Чуприна О. Р. <i>ЕКОЛОГІЧНІ ЗАГРОЗИ В КИЇВСЬКОМУ РЕГІОНІ</i>	209
Щербакова С. О. <i>МЕДИЧНИЙ ЕТИКЕТ У СВІТОВІЙ ПРАКТИЦІ: СПІЛЬНІ РИСИ ТА СПЕЦИФІКА РІЗНИХ КУЛЬТУРНИХ ТРАДИЦІЙ</i>	211
Швед О. П. <i>СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В УМОВАХ ВІЙНИ: ГЕНДЕРНО-ЧУТЛИВІ ПІДХОДИ ДО АДАПТАЦІЇ ЕВАКУЙОВАНИХ ОСІБ</i>	213
Зміст	219

Тези доповідей подані в авторській редакції. Відповідальність за достовірність викладених фактів та оригінальність думок (принципи академічної доброчесності, неприпустимість плагіату), за дотримання етичних правил наукових публікацій (порядність, конфіденційність, запобігання можливим конфліктам інтересів та ін.) несуть автори та наукові керівники тез доповідей.

Abstracts of the reports are presented in the author's edition. Responsibility for the reliability of the stated facts and originality of opinions (principles of academic integrity, inadmissibility of plagiarism), for compliance with the ethical rules of scientific publications (decency, confidentiality, prevention of possible conflicts of interest, etc.) is borne by the authors and scientific advisors of abstracts.